

کتاب کوچک ۳۳

گویا اسمش مارگنی بود!

[نمایشنامه]

آنتونیو تابوکی

برگردانِ مهدی فتوحی

انتشارات نیلا

چاپ یکم ۱۳۸۴

تابوکی، آنتونیو، ۱۹۴۳ - Tabucchi, Antonio
گویا اسمش مارکنی بود! نمایشنامه / نوشته‌ی آنتونیو تابوکی؛
برگردان مهدی فتوحی. -- تهران: نیلا، ۱۳۸۴.
۲۴ ص. -- (قلمرو هنر؛ ۸۹ کتاب کوچک؛ ۳۳)

ISBN 964-8573-08-5

عنوان اصلی: Una pièce radiofonica: "Marconi, se ben mi ricordo".

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. نمایشنامه‌ی ایتالیایی -- قرن ۲۰ م. الف. فتوحی، مهدی،

مترجم. ب. عنوان.

۹ گ ۱۲۹ ت ۸۵۲/۹۱۴ PQ ۴۸۶۶

۱۳۸۴ ۱۳۸۴

کتابخانه‌ی ملی ایران ۴۳۱۹۱ - ۸۳ م

انتشارات نیلا

قلمرو هنر [۸۹]

زیر نظر حمید امجد

گویا اسمش مارکنی بود!

آنتونیو تابوکی

برگردان مهدی فتوحی

همکاران تولید: بهرنگ رجبی، محمد چرم شیر،

ویدا بیکزاده، مها جوکار و پریراد سیف

طراح شکل مجموعه: امیر اثباتی □ طراح جلد: فرشید شفیعی

آماده سازی: کارگاه نیلا □ شمارگان: ۳۳۰۰ نسخه

شابک: ۹۶۴-۸۵۷۳-۰۸-۵ □ ISBN: 964-8573-08-5

لینوگرافی: گل مهر □ چاپ و صحافی: سیروس

تهران - صندوق پستی: ۱۹۵۸۵/۷۵۵ تلفن ۶۶۷۳۴۲۹۸ فکس ۶۶۷۳۴۶۵۱

مرکز فروش: ولیعصر، بالاتر از زرتشت غربی، نیش نوربخش

بازارچه‌ی بهرام - کتاب پرچین تلفن ۸۸۹۱۰۷۹۷

آنتونیو تابوکی در ۲۳ سپتامبر ۱۹۴۳ در پیزای ایتالیا به دنیا آمد. کودکی اش مصادف بود با دوران پس از جنگ ایتالیا؛ دورانی که نوید دگرگونی های ژرفی در ساختار فرهنگ، اقتصاد و اجتماع ایتالیا می داد. در جوانی به تحصیل در رشته ی زبان و ادبیات پرداخت و با آثار شاعر بزرگ پرتغالی فرناندو پساوا آشنا شد و همین آشنایی سیر زندگی او را دگرگون کرد. پس به مطالعه ی زبان پرتغالی روی آورد و توانست استاد این زبان در دانشگاه سیه نا بشود. این تأثیر به حدی بر او شدید بود که بخش قابل توجهی از آثارش اعم از تألیف و ترجمه را در بر گرفت: رمان معروف او «پریرا چنین می گوید» (۱۹۹۴) تماماً در فضای پرتغال دوران سالازار می گذرد و دو اثر دیگرش، «واپسین سه روز فرناندو پساوا» که زندگینامه ای تخیلی ست و نمایشنامه ی «آقای پیراندللو را پای تلفن می خواهند» مستقیماً در ارتباط با زندگی و آثار پساوا نوشته شده اند. علاوه بر این او همراه همسر پرتغالی اش مترجمان آثار این شاعر پرتغالی به ایتالیایی نیز هستند. تابوکی از آن دسته نویسندگان ایتالیایی ست که ذهنیت خویش — آمیزه ای از تاریخ، تخیل و تجربه — را در قالب های گوناگونی ریخته و گاه به خلق شاهکارهایی چون «پریرا چنین می گوید» و «میدان ایتالیا» موفق شده. او با یادگیری زبان پرتغالی به کشف دوباره ی ظرایف زبان مادری اش نایل شد. زبانش در نثر، زبانی ست ساده، سلیس، بی تکلف و بدون پیچیدگی های بیانی. او برای خلق فضای خیالی آثارش گاه از تجربیات نویسندگان پیشین نیز بهره می جوید: نویسندگانی همچون پیراندللو (که درونگرایی شخصیت های تابوکی و امداد تجربیات این نویسنده ی سیسیلی ست)، مورویا (که در سادگی نثر و فن روایت بر او تأثیر به سزایی گذاشته)، و شامسا (که خلق فضا و کشش داستان را به او آموخته)؛ برآیند این هر سه را در رمان «پریرا چنین می گوید» می بینیم که فیلمی هم از آن با بازی مارچلو ماسترویانی تهیه شده است. منکر تأثیر نویسندگان غیر ایتالیایی و خصوصاً انگلیسی زبان بر این نویسنده نیز نمی توان شد، با وجود این تولیدات ادبی او، هرچند هم که در فضایی خارج از محیط ایتالیا روی دهند باز روحیه ای ایتالیایی را بازتاب می دهند. این متن به هنگام بزرگداشت صدسالگی رادیو یعنی در سال ۱۹۹۵ میلادی نوشته شده است.